

Damascenerros *Rosa* (Damascena-Gruppen) 'Svea'

Västergötland 1930-40-talet

Historia: 'Svea' är nära besläktad med den ros som sedan 1980-talet bär namnet 'Minette', nordisk ros, som tidigare burit namnet *Rosa x suionum*. Den senare beskrevs av den svenske botanisten Sigfrid Almquist, som fann den i Danderyd 1909.

'Svea' är sannolikt en mutant av 'Minette'. Vid två tillfällen har busken i provodlingen skjutit sidogrenar som utvecklats till tätfyllda blommor som morfologiskt är identiska med blommorna hos 'Minette'. 'Svea' är således en inte fullt stabil sort. På fyndplatsen har ägarna inte någonsin iakttagit blommor som är tätfyllda.

POMs studie av 'Minette' har visat sig bestå av plantor med skiftande antal kronblad. De vanligast förekommande plantorna har i regel 50–120 kronblad. Dess blommor ruttar lätt när det regnar. POM har också funnit några plantor med 25–40 kronblad, vars blommor ytterst sällan eller aldrig ruttar av regn. 'Svea' är den av POMs fynd som har lägst antal kronblad, i regel 10–16. Inte vid något tillfälle har POM noterat att blomknoppar av 'Svea' ruttat i samband med regn.

'Svea' har påträffats på endast en växtplats, i en trädgård i Lidköping. Trädgårdens ägare fick rosen av sin far som bodde i Hjo. Fadern i sin tur fick den av sin moster som bodde på Villa Haga i utkanten av Hjo. Mostern planterade den i sin trädgård någon gång på 1930- eller 1940-talet. Varifrån mostern fick plantan är okänt. 'Svea' finns inte kvar i någon av trädgårdarna i Hjo där den odlats tidigare.

Beskrivning: Blomknopparna, blommorna och nyponen är de karaktärer som lättast gör de möjligt att skilja 'Svea' från 'Minette'.

Buskarna, som ibland blir över 2 m höga och lika breda, blir ofta täta med bågböjda grenar. Bladen är tämligen ljust gröna till gröna och har småblad som är karaktäristiskt rundade.

Blomknopparna är dekorativa, spetsiga och 2–3 cm långa i stadiet när kronbladen börjar utvecklas. Blombotten är svagt urnformad till nära klotrund och tätt glandelhårig. Foderbladen är långa och sammanhållna i spetsarna i det unga knoppstadiet.

Kraftiga blomskott ger ett tiotal blommor, som ofta är 8–11 cm i diameter, halvfyllda och grunt skålformade till flata. Några av kronbladen kan vara rudimentära. Blomfärgen är lysande rosa, ibland mörkt rosa, och den bleknar till ljust rosa. Doften är starkt väldoftande med inslag av kryddnejlika. De talrika nyponen är brett päronformade, ofta 2–2,5 cm långa och mörkt orangeröda till röda.

Frisk, skuggtålig, anspråkslös och lättodlad. Härdigheten är inte prövad, men den borde utan vidare klara zon 5, troligen zon 6 och kanske t.o.m. zon 7.

